

er gaet en Række af Aar, lad os sige 5 Aar, vil man godt kunne stille et noget større Krav end det. Flertallet har tænkt sig, at man kunde stille i Øjeblikket, men omvendt mener jeg, at det vilde være højst urimeligt, hvis man allerede nu vilde stille et saadant Krav, fordi man jo fortrinsvis tager Sigte paa de allerede gifte Landarbejdere, som enten bo i et Lejehus, eller som muligt selv eje et lille Hus, og blandt dem vil man sikkert næsten ingen finde, der er Gjer af 800 Kr. De Landarbejdere, der have faaet samlet 800 Kr. sammen til Dato, findes ikke i Lejehuse, man vil langt snarere finde dem ved en lille God, som de selv have købt, hvis de ere blevne ved Landbruget. Det er maaste en lille Ejendom, som de have købt større, end de kunne magte den, det vil i mange Tilfælde være saadan, men de have dog sat Pris paa selv at faa en Ejendom, fremfor at bo i en Lejestue. Efter de nuværende Høflønningers Størrelse mener jeg imidlertid, at det ikke er en for driflig Tanke, navnlig hvis der blev slaaet til Lyd for den ude omkring i Landet, at de fremmeligste af vore Landarbejdere, vore Karle og Piger i Alderen fra 25—30 Aar, saadan et Par flittige og dygtige unge Menneſter, efter nogle Aars Forløb skulde have sammensparet 800 Kr. Det er min Mening, og jeg stammer mig ikke ved at være den bekendt. Jeg mener for Resten, at man gør vor Ungdom en daarlig Tjeneste ved at sige til den, at det var for meget at forlange, at de kunde lægge noget til Side af den Løn, de faa nu. Baade vor Ungdom og Samfundet gør man en daarlig Tjeneste ved at sige dette. Jeg har altsaa haft Øyst til at gøre denne lille Bemærkning nu, for at man ikke skulde være ængstelig for at vedtage Loven med denne Tiendedel af Frygt for Konsekvenserne, idet man tænkte sig, at man vilde blive ved i det uendelige at stille det samme Krav.

Hvis nu ærede Medlemmer skulde synes, at de Poster, jeg nævnte før, 45, 48, 49 og 50 vare en Del indviklede — jeg har nemlig lagt Mærke til, at der er adskillige, der have vanskeligt ved at finde Rede i disse Poster, blandt hvilke man for Resten godt kan tage Nr. 43 med, idet den omhandler et Forhold, der er i nært Slægtskab med de andre Punkter — vil jeg her til Slutning sige ganske kort, at Nr. 43, der er stillet af Udvalget, i Hovedsagen er det samme som Ministerens Forslag. Forslagene under Nr. 46 og 47 ere derimod af den Besskaffenhed, at de kunne medføre, at Ejendommene tilligemed Statslaanet kunne i det uendelige komme til at gaa over paa andre Hænder end

Landarbejderen. Det vil jeg tilraade ærede Medlemmer at stemme imod. Jeg mener, at det er urigtigt at gaa den Vej, fordi man derved kommer bort fra det, der absolut maa være Tanken med dette Lovforslag, at Statslaanene, og hvad der i det hele taget gives her, skal komme Landarbejderne til gode. Posterne under 45, 48, 49, 50, som jeg nævnte, bringe det Forhold tilbage, at en Mand, der ikke selv er Landarbejder, skal indfri Laanet ved sin Hustrus Død. Forholdet — lad mig gentage det — er altsaa det, at man ikke har villet være for haard ved en Landarbejders Hustru. Man har tænkt, at hun kunde blive Enke, ganske kort efter at Manden har overtaget Ejendommen, at hun muligvis kunde være rejst med ham til denne Ejendom med lyse Forhaabninger om en nogenlunde god økonomisk Stilling, og vi have da villet forhindre, at hun pludselig kunde faa Bud om, at nu skal hun indfri dette Laan maaste en 2—3—4 Aar efter, at hun sammen med sin Mand har overtaget Ejendommen. Derfor have vi stillet de nævnte Ændringsforslag.

N. Chr. Jensen: For saa vidt man af den Smødkommen, der er vist fra alle Sider i Udvalget før at fremme denne Sag, tør slutte, at den samme Skæbne vil blive ved at følge Forslaget paa dets videre Bane, synes jeg, at det spaar nogenlunde godt for Fremtiden. Selv det store Ændringsforslag, som fremkom i sidste Øjeblik fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (H. Jensen), tror jeg ikke skal opfattes som noget, der absolut vil lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen. Jeg støtter denne Tanke blandt andet ogsaa paa, at det Partis Organ, hvortil det ærede Medlem hører, allerede for et Par Dage siden søgte at godtgøre, at dersom dette Lovforslag gennemførtes, — ikke det ærede Medlems Ændringsforslag, men Lovforslaget i den Stikelse, som Flertallet har givet det, maatte Vren derfor i hvert Fald for den største Part tilskrives dette Parti. Det er nu i hvert Tilfælde ikke Hovedsagen, hvem der faar Vren for dette Lovforslags Gennemførelse. Hovedsagen er, at det bliver gennemført, saa at det kommer en Del af de daarligst stillede i vort Samfund tilgode. Disse skulle da nok finde sig tilrette med, hvem Vren tilkommer. Den ærede Odsfører (N. Petersen) udtalte i Gaar med Henyn til et Ændringsforslag, der var stillet af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds (Byriel Jensen) og mig om Forholdene i Sjællands magre Egne, at han ikke rigtig forstod, hvorpaa Mindretallet støttede sin Begrundelse